

REVOLUCION

La palabra "revolución", aplicada a ese movimiento popular que estalla en París, rodea el Parlamento y ensangrienta las calles a los gritos de jefes, ladrones, criminales..., disolución!, es el fonco inadecuada. También el concepto de la Revolución lo ha adulterado la Revolución misma; hay que limpiarlo y fijarlo.

No negamos que con la palabra revolución pueda significarse y se signifique cualquier alboroto; lo que decimos es que hay que buscar más adentro de la palabra su significación propia y la plenitud de esa significación.

Parecen escritas con fecha de hoy las siguientes palabras de Gaume, que conviene recordar: "Si preguntamos a la Revolución quién es, nos dirá: No soy lo que se cree; muchos hablan de mí y pocos me conocen. Yo no soy el carbonarismo que conspira en las sombras, ni la rebelión que estalla en las calles, ni el cambio de monarquía en república, ni la sustitución de una monarquía por otra, ni la perturbación momentánea del orden público. Yo no soy los alaridos de los jacobinos, ni los furiosos de la Montaña, ni el combate de las barricadas, ni el pillaje, ni el incendio, ni la ley agraria, ni la guillotina... Yo no soy Marat, ni Robespierre, ni Babeuf, ni Mazzini, ni Kossuth. Esos hombres son mis hijos, pero no soy yo; esas cosas son obras mías, pero no yo. Esos hombres y esas cosas son hechos pasajeros, y yo soy un estado permanente".

Llega ahora el autor al fondo de la palabra: "Yo soy el odio a todo orden religioso y social que el hombre no haya establecido y en el que no sea rey y dios a un tiempo. Yo soy la proclamación de los derechos del hombre contra los derechos de Dios; yo soy la filosofía, la religión, la política de la rebelión; yo soy la negación armada ("nihilum armatum"); yo soy el establecimiento del estado religioso y social sobre la voluntad del hombre y no sobre la voluntad de Dios. Yo soy, finalmente, la anarquía, pues soy el entronizamiento del hombre y el destronamiento de Dios. Ved por qué me llamo Revolución, trastorno; porque pongo arriba lo que, según las leyes eternas, debe estar abajo, y pongo abajo lo que debe estar arriba".

(Entre paréntesis invitaríamos a algunos señores a que vieran dónde está siempre lo esencial y dónde lo integral y lo accidental en estas materias.)

Esto es revolución propiamente dicha. No un trastorno contra lo que a cualquier gobierno se le antojare llamar legalidad; sino el trastorno contra la legalidad verdadera, que está por encima de la arbitrariedad, de la astucia, de la mialicia, de la desvergüenza de revolucionarios capaces de hacer legales la estafa, el robo, el asesinato y todos los crímenes de la Revolución. Esta es la significación propia de la Revolución; son revolucionarios, por consiguiente, los Estados, los regimenes y los gobiernos que sobre estos conceptos de la Revolución se fundan.

Movimiento que se levante contra esto se levanta contra la Revolución; no es, pues, propiamente revolucionario, sino antirrevolucionario. Es la reacción de la fuerza contra la locura, aunque apele a la camisa de fuerza. El movimiento de París, en cuanto va contra la Revolución, no es revolucionario.

Dos puntos de meditación se nos ofrecen. Uno es el movimiento mismo, y otro, su causa inmediata. La causa inmediata es el "affaire" de Stavisky, en que andan ex ministros, diputados, alcaldes, concejales, policías, toda esa zona de la organización política sometida directamente al influjo de la judería mediante el "Arte Real" masónico. Un derrame de la podredumbre revolucionaria de que está todo henchido... ¡Tantos años de "ralliement", de adhesionismo, para evitar males mayores, no han bastado para evitar ni siquiera la vergüenza de esta proedumbre, el horror de estos escándalos!... El movimiento en sí mismo es movimiento de repulsa franca, de fuerza, de lucha cara a cara contra la Revolución... ¡Tantos años de "ralliement", de adhesionismo, de evolución y concordia con la Revolución, para salir ahora por estas sinas renunciando a la concordia y a la evolución, porque si no se da la batalla a la revolución, si se sigue por el camino de la evolución y de la concordia, aun lo poco que queda porque la Revolución no creyó conveniente para sus planes destruirlo, se ahogará también en sangre y estiércol!... Bien se ve que aquí ha sido camino recto y seguro para llegar a los mayores males posibles al camino adhesionista, evolutivo, malminorista del malminorismo andante.

FABIO.

La democracia víctima de la demagogia

El fet que la democracia sofreix una terrible crisi que amenaça d'esdevenir mortal, és ara un postulat indiscutible per part d'aquelles persones que observen amb una certa atenció el que passa arreu del món. Quina és la veritable causa d'aquesta terrible crisi de la democràcia? Moltes i molt diverses són les assenyalades pels nombrosos comentaristes de l'actualitat política i social. El parer del Dr. Cales Cardó, prev., sobre aquest punt, apareix damunt "La Veu de Catalunya". Es com segueix:

"Pot recar tant com es vulgui, però és un fet indubtable que la de-

mocràcia passa una gran crisi en l'Europa hodierna. Els règims de força van estenent-se, no sols pels països llatins, on la democràcia moderna era article d'importació, sinó àdhuc per aquelles terres del Nord on un major sentit social de disciplina feia més sanits el funcionament del règim d'opinió. I fins en els països on el sistema democràtic resisteix més, els partidaris del feixisme van augmentant amenaçadorament. Tot fa preveure que Europa passarà una època de règims de ferro.

Serà una gran època històrica? Serà un meteor passatger? Ens in-

clinem per això segon, sense, però, tenir-ne tota la certesa que voldríem.

Probablement, la duració de la tongada dels dictadors dependrà de si els pobles saben conèixer les causes del fracàs de la democràcia i les reformes fonamentals a que caldrà subjectar-la en una nova etapa.

Creiem que és perdre el temps anar cercant les causes d'aquesta crisi en els trontolls econòmics, ni en l'exacerbació de les rivalitats nacionals, o potser millor nacionalistes. La nostra època, l'època del cinema, dels esports i de la premsa fèrtil, ha perdut l'hàbit filosòfic i sol cercar les causes dels conflictes en les aparences més perifèriques. Cal anar més endins. La democràcia fracassa perquè, tal com s'ha concebut, planejat i practicat, és dolenta.

La filosofia d'on han rajat els sistemes polítics d'un segle i mig encà és la de Rousseau, primer dogma de la qual és que abans de l'Estat, no hi ha res més que homes salvatges, sense drets ni deures, i després de l'Estat, no hi ha res més que el que ell vol que hi hagi.

Aquells salvatges solitaris, un bon dia es posen d'acord i es constitueixen en societat. Essent aquella una creació lliure d'ells és clar que ells guarden la sobirania absoluta damunt d'ella, àdhuc la de poder-la dissoldre, quan vulguin. En cas de no trobar-se unànimes en la manera de governar i en la persona que ha d'ocupar el govern, el dret de determinació és de la majoria, la qual té, doncs, una sobirania absoluta i irresponsable sobre tots els aspectes de la vida social humana, perquè de tots és creador i governador absolut l'Estat. Si Déu existeix, és només en l'ordre de la creença, que no ultrapassa el llinar de la consciència individual, i l'Estat pot fer recular sempre que intenti sortir-ne per infruir en la vida pública. No podem cap societat religiosa independent de l'Estat perquè és heretgia màxima: si pot haver-n'hi cap, ha d'ésser perquè l'Estat la creï i la governi, i si la troba creada, l'anirà estrenyent de mica en mica, ni que sigui amb aparences façagueres, fins a l'estrangulació per cortesia, o per barbàrie. (Tats d'os sistemes hem patit a casa nostra). Si la família existeix, és perquè l'Estat la crea i la regula. Igual podríem dir del municipi, de la regió i àdhuc de la nació, de manera que aquells catòlics espanyols que creuen que l'Estat té un dret quasi diví a sufocar personalitats nacionals o regionals, actuen, segurament sense tèmper-se'n de rousseauians autèntics.

Això equival, en poques paraules, a fer la multitud àrbitre de totes les qüestions de vida o mort tant de l'individu com de la col·lectivitat. Es sotmetre a la votació de la multitud qüestions que superen, no sols la seva capacitat, sinó la de tota l'intel·ligència humana, com les religioses i totes aquelles altres que l'home pot arribar a resoldre a força d'estudi i d'experiència, però que seran sempre desproporcionades a la mentalitat perpètuament infantil de les masses populars. Aquell Ajuntament del temps de la primera República que va acordar per majoria que no hi havia Déu, ens fa somriure, però representa el més legítimament possible la concepció democràtica revolucionària.

Per això els primers governants revolucionaris de França es van veure obligats a procedir sense cap mirament a l'opinió popular—que

Una observació a les autoritats

Fa dies que en converses particulars ve comentant-se la manera com pensen alguns celebrar les vinents festes de Carnestoltes; potser vulgui copiar-se el que en altres llocs per ésser costum, que no discutirem ara si es bona o dolenta, la gent accepta com a cosa corrent. Si això es fa aquí personalment o ridiculitzant determinades persones o agrupacions polítiques o religioses, aleshores sí que direm que potser no es ara el moment més oportú, el de la pacificació dels esperits, per a introduir aquesta novetat a casa nostra.

Es de suposar que els que volen divertir-se molestant a molta altra gent, si és cert el que es diu, no hauran pas de sortir al carrer sense una prèvia autorització de l'autoritat de la Generalitat o municipal i el menys que poden demanar al senyor comissari, i suposem que també al senyor alcalde de tots els tarragonins, és que facin el favor d'enterar-se del què hi hagi cert en això que es diu, abans de que autoritzin certes manifestacions al carrer i que a criteri seu resolgui en definitiva.

No pretenem influir en llur lliure decisió, i en canvi sols volem que després d'aquesta advertència no pugués al·legar-se un altre dia per part de les nostres autoritats una ignorància que volgués disculpar el mal efecte que en un sector molt important de la nostra ciutat hagués pogut produir determinades exhibicions públiques.

Feta aquesta advertència podem almenys tenir la seguretat que el que surti al carrer haurà merescut l'aprovació del nostre alcalde o del comissari delegat.

que un successor d'ells, el tristament cèlebre Talleyrand, va proclamar palesament que el mandat popular era "no imperatiu".

D'una banda, doncs, s'encomana al poble un arbitratge difícilíssim, que exigeix la més llarga preparació i la més exquisida moralitat; però d'altra banda, se li lleva l'element millor d'educació moral popular, diríem més bé l'únic, la religió, que des del moment que se la tanca als soterranis de la consciència i se la maimira des de tot lloc d'influència pública, està condemnada al vil·tinent i a la mort en el cor del poble.

Aquests dos elements combinats donen per resultat la demagogia. El polític aventurer, que sap que conquistant la majoria de sufragis esdevindrà omnipotent, no refusarà cap mitjà d'entabanament col·lectiu (1). No apellarà ja al poble, entitat secular, rica de tradicions i de sentiments de vegades subconscients, però sempre vius, sinó a la plebàlia vulgar, prèviament esterilitzada de tota defensa religiosa i moral, excitant-li tota mena de males passions amb la prometença vil de satisfer-les. La demagogia és la conseqüència ineuclible de la democràcia a la Rousseau. I la demagogia és la mort de la democràcia. Perquè a l'engany col·lectiu anterior a l'elecció, ve a afegir-se l'explotació de l'Estat i el malversament dels seus recursos per contenta aquella majoria de la qual depèn la reelecció. Segona demagogia pitjor que la primera. No es governa per al bé comú, sinó per al bé propi de l'aspirant a diputat perpetu. Doble corrupció enormement facilitada per l'eclipsi de la religió—i doncs de la moral—en l'ànima de governants i de governats. Serien molt llargues les conse-

qüències d'aquestes consideracions. Apuntem només que les democràcies europees, la nostra potser més que cap altra, són víctimes d'aquesta degeneració demagògica, i que mentre no se sostreguin de l'oratge inconstant de l'elecció popular aquelles coses que estan per damunt de la seva competència, que són la seva garantia de pau; que constitueixen la base indispensable d'unanimitat social; i mentre el primer principi de la filosofia política no sigui "el bé comú", la democràcia naufragarà fatalment en les esculleres de la demagogia."

(1) Un dels que patim ara nosaltres respongué a un bon amic, que li reprovava les enormitats que deia als pagesos.—"Perquè són tan tuc de creure-se-les!"

PARTICULES

DUES COSES SEMBLANTS

*Dues coses semblants:
L'agulla d'or que broda un llenç de seda blanc, i la dolor que punxa i que traspasa una ànima de verge.*

MIQUEL MELENDRES, pvre.

PRO PRENSA CATOLICA

El periòdic catòlic es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejo real, experimentado, que, día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos que abandonan a su periódico!

FIATE, LECTOR

...en que los consejeros del Ayuntamiento de Barcelona se han señalado 12.000 pesetas de sueldo;

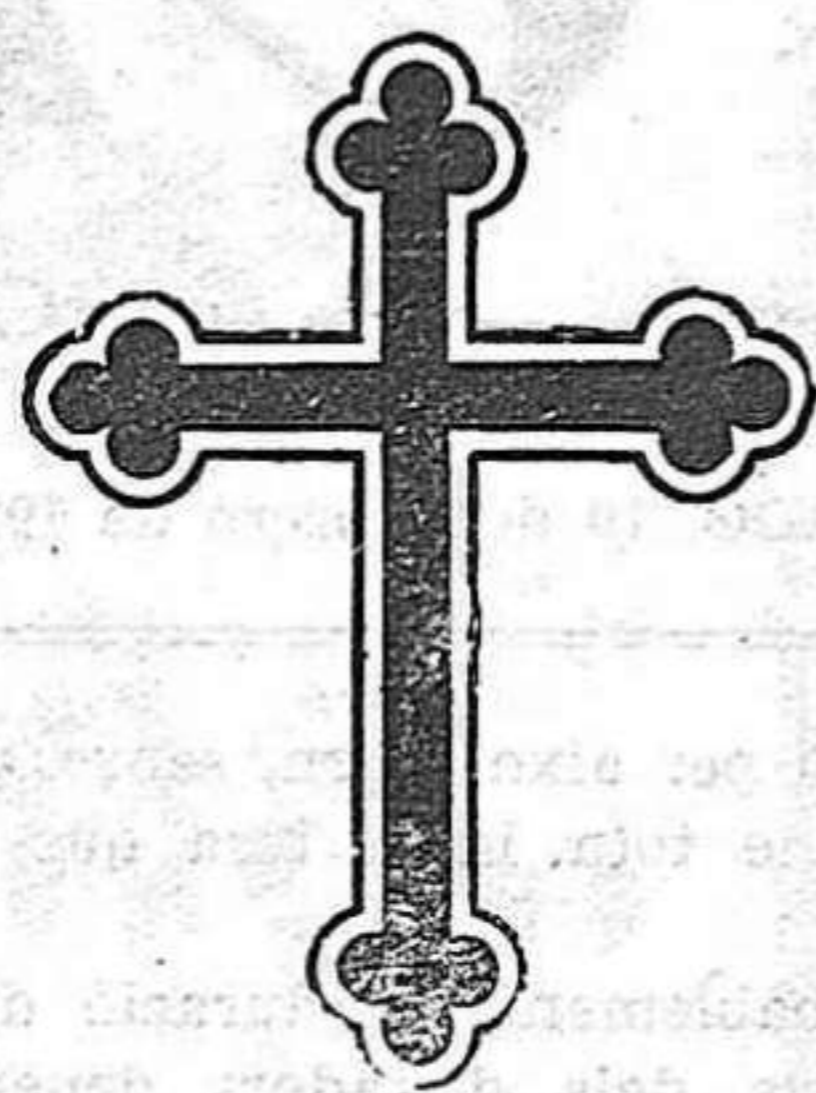
...en que suponemos que a los de Tarragona se les vuelve la boca almirar;

...en que se dice que ya se han asignado 500 del ala;

...en que en otros países el político que desde el Congreso amenaza con la revolución, daría de bruces en la cárcel;

...en que pronto se tendrá que cerrar el Parlamento de Cataluña por ineficaz;

...en que no se perdería mucho.

Primer aniversari de la mort del senyor

Rodolf Cavallé Tomás

ocorreguda a Riudoms a l'11 de febrer del 1933

(A. C. S.)

Els qui el ploren: esposa Isabel Ferré Amigó; filles Isabel, Rosa i Pilar; germana Pilar; pare polític Marc Ferré; germans polítics Marc i Aureli Ferré (absents), Rodolf Cavallé, Maria Rosa, Guillem, Josefina, Magdalena Ferré, Carles Sampayo i Andreu Català; oncles, cosins, nebots i demés família, en recordar als seus amics i coneguts pèrdua tan malaguanyada, els preguen es serveixin tenir-lo present en les seves oracions i assistir a la missa solemne d'aniversari que es cantarà avui, dissabte, a les deu, a la parroquial església de Sant Jaume, de Riudoms, favor que pregonament els remerciaran.

Riudoms, 10 de Febrer de 1934

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Emm. i Rdm. senyor Cardenal Arquebisbe s'ha dignat concedir les indulgències en la forma acostumada.

Alguns elements de la vila de Manlleu també volen implantar la república socialista

A Manlleu, nom ha repartit uns fulls adreçats a la joventut obrera, en els quals, amb un estil que caracteritza la majoria d'aquests documents cridaires, s'advoca perquè la joventut nodreixi les files dels que volen implantar la República Socialista.

Vegeu-ne aquest fragment:

"Avui en plena desorganització capitalista, i en plena bancarrota d'una democràcia que no s'ha sabut defensar, els joves que senten els anhelos d'una societat més humana que la societat capitalista, el seu deure és allistar-se en el partit socialista que va a la destrucció del sistema burgès, que es troba impotent per a resoldre els dos mals orgànics tal com la crisi econòmica i l'atur forçós.

A Catalunya, la crisi actual es veu aguditzada per la mala fe dels elements de la Lliga que volen sembrar la misèria i la desesperació a les llars proletàries perquè així abundin els moviments estèrils i la nostra autonomia sigui un fracàs.

El nostre programa és el del partit socialista. Nosaltres volem tot el poder polític per a la classe treballadora, perquè així com Espanya és d'uns quants espanyols sigui de tots els espanyols. Volem la socialització de la propietat privada per convertir-la en propietat col·lectiva. Volem que tots els treballadors inguin assegurada la seva existència econòmica dintre un règim socialista. Volem la terra per al que la treballa. Es a dir, volem que el més profund sentiment de la dignitat humana o sigui la llibertat dels pobles, tingui efectivitat en la societat socialista.

Nosaltres, empesos per la més bona voluntat, voldríem que aquesta

joventut Socialista es veïés ajudada moralment i materialment per la nostra joventut obrera.

Només demanem l'esforç d'aquells joves que senten un afany de superació per poder cridar en veu alta: Visca la República Socialista!—La Comissió organitzadora."

Radio Tarragona

PROGRAMA PER AVUI,
10 DE FEBRER DE 1934

Emissió de sobretaula

A la 1'30: Obertura de l'Estació.
A la 1'35: "Rosé", sardana.
A la 1'40: Notícies d'espectacles.
A la 1'45: Ballables.
A les 2'30: Tancament de l'Estació.

Emissió nocturna

A les 8'30: Obertura de l'Estació.
A les 8'35: Notes meteorològiques, Borsa, Marítimes i de Turisme.
A les 8'40: "Oro del Rhin" (entrada dels Deu) Wagner.
A les 8'45: Concert de ballables per l'Orquestrina Excelsior Jazz, d'Alcover.

A les 9'05: Breu conferència sobre Modes i Cuina, per la redactora de Ràdio Tarragona, senyoreta Maria Dolors Cabré.

A les 9'15: L'Orquestrina Excelsior Jazz, d'Alcover continuarà el seu concert de ballables.

A les 9'50: "Danza de la Vida Breve (Falla), per J. Sabater Domenech, i "Danza núm. 5", de Grados, interpretada pel mateix pianista.

A les 10'00: "Moros y Cristianos" selecció completa.

A les 10'25: "Innominada", sardana.

EN VENTA

casa en punto céntrico en la parte alta de la ciudad, propia para agricultor.

Razón en esta Administración.

NOTES OFICIOSSES

De la Oficina municipal de Turisme

Esperem poder donar dintre d'uns dies, el nom d'un altre important companyia navilera anglesa que fa els creuers turístics per la Mediterrània, amb conformitat de fer escala al nostre port. Actualment els mentats vaixells, fan el viatge turístic de volta al món.

Avui entrarà al nostre port, la motonau italiana "Puccini", procedent de Fiume, serà com de costum portada a bord, propaganda turística de la nostra ciutat.

De la Cambra Oficial de Comerç de Sant Josep de Costa Rica, hem rebut una atenta lletra fent present la necessitat d'intensificar la propaganda turística de la nostra ciutat, per la qual es posen amb contacte amb nosaltres per fer més intensa la mentada propaganda.

La companyia navilera belga "Red Star Line, ens comunica que el proper dia 23 del corrent, sortirà del port de l'Havre, el trasatlàntic "S. S. Westernland", atmetent solament la classe turística De Messageries Marítimes, la tarifa de preus de passatge de les línies de Marsella a l'extrem Orient.

S'està portant-se a terme per aquesta Oficina, les gestions necessàries per obtenir de la Direcció General de Comunicacions el dotar a l'Oficina de Correus de la nostra ciutat, d'un matasegells que faci referència al turisme de la ciutat i el seu clima.

AJUNTAMENT

1.ª, 2.ª i 3.ª SECCIO DE RECRUTAMENT

D'acord amb el que disposa l'article 199 del Reglament de quintes vigent, aquestes seccions de Recrutament es reuniran en sessió pública en dia 11 de l'actual, a les 12 hores, a l'objecte de procedir a l'arrestació definitiva i tancament de l'allistament dels mossos concurrents al reemplaçament de l'any corrent, en el qual este seran oïdes i fallades totes aquelles reclamacions que es formulin i siguin pertinents, referents a inclusions o exclusions de l'esmentat allistament.

El que es fa públic per a general coneixement.

GUARDIA MUNICIPAL NOCTURNA

Serveis prestats per la Guàrdia municipal nocturna, durant el finit mes de gener:

Serveis de neteja pública, 44.
Serveis de llum, 28.

CAVES

CASTELLBLANCH

Sant Sadurn de Noya

Ide md'aigua, 4.
Intervencions en intent de robari, 7.
Acompanyament de veïns, 19.
Objectes abandonats a la via pública, 136.
Vehicles abandonats a la via pública, 18.
Detinguts conduïts a Comissaria i serveis combinats amb la mateixa, 7.
Denuncies per infracció a les Ordenances i Bands, 7.
Permisos revisats, 13.
Registres efectuats, 5.
Objectes trobats, 2.
Individus expulsats per indesitjables, 35.
Altres serveis variats, 84.
Indicacions i reconveccions, 17.

Antoni Segú

CORREDOR DE

FINQUES

MEÑEZ NUÑEZ, 21, Baixos
Telèfons 748 R. i 748 X
TARRAGONA

Moneders Bitlleters Cigarreres

Extens assortit en tota classe de pells
GARANTIA ABSOLUTA

CASA COCA
Comte de Rius, 7 - Tarragona

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants Zòtic i companys màrtirs, i sant Guillem, duc i ermità.

Missa del dia

De santa Escolàstica, verge.—Doble.—Ornaments blancs.

Mare i orientadora del monacat femení en el món occidental, nascuda a Nissia (Itàlia) envers 480, fou germana de sant Benet, patriarca, també, dels monjos d'Occident. Seguint la via empressà per aquest en establir el seu racer a Montecasino, es reclougé en el monestir de Plumu Casiola, fundat per ella. El sant la visitava cada any conversant de coses espirituals. El darrer any (534), la conversa s'allargà tant que va fer-se fosc, i la santa li pregà de continuar-la tota la nit; més ell refusà, allegant la disciplina de la Regla. Ella, llavors, es posà a pregar; i vingué sobtadament una pluja tan copiosa que el sant no pogué tornar-se'n; i passaren en converses del cel fins a la matinada, en què el sant s'acomiadà de la seva germana. A aquesta moria tres dies més tard, tenint-ne la revelació sant Benet, qui veié la seva ànima en forma de blanca coloma volar-se'n al cel. Les seves relíquies, posades en la que també fou tomba del sant, foren més tard transportades a Mans. Un peu de la santa és venerat en la catedral de Vic, des del segle XV.

Missa per a demà

De la Dominica de Quinquagèsima.
Segona classe.—Ornaments morats.

QUARANTA HORES

Se celebren a l'església de l'ensenyança, essent les hores d'exposició de les vuit a les onze del matí, i d'un quart de quatre a les set de la tarda.

El dia 12 comencen a Sant Miquel.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL.—Capella de la Mare de Déu del Claustre.

A les set, missa i felicitació Sabatina.

Des de les vuit, vetlla d'honor a la Mare de Déu.

Tarda, a dos quarts de cinc, Rosari, solemne felicitació Sabatina i cant de la Salve.

SANT JOAN.—Misses a dos quarts de set, set, vuit i dos quarts de nou; durant la primera meditació i en la de vuit visita a l'Immaculat Cor de Maria.

Tarda, a les sis, Rosari.

SANT FRANCESC.—A dos quarts de vuit, missa i visita a la Mare de Déu de Montserrat.

CARMEN.—A las seis y media, r. isa Sabatina.

Por la tarde, a las seis, Rosario, visita Sabatina y Salve.

SAGRAT COR.—A les nou missa de rogatives i visita al Santíssim Sacrament.

Tarda, a dos quarts de set, Rosari i Sabatina.

ENSENYANÇA.—Segon dia del solemne Triduo de desagravis.

A les vuit, missa d'Exposició, a dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda, a dos quarts de sis, Trisagi cantat, acte de desagravis, sermó pel Dr. D. Jaume Garcés, cant del "Miserere" i reserva solemne.

SANT MIQUEL.—Continua practicant-se la novena de la Mare de Déu de Lourdes.

A les set, missa al seu altar i exercici de la novena.

Tarda, a les sis, reso del Sant Rosari, novena i goigs de "l'Ave de Lourdes".

CULTES PER A DEMA

CATEDRAL.—S'entra al chor a dos quarts de deu. Després de Prima, Tertia, processo claustral i missa conventual.

Capella de la Mare de Déu del Claustre.—A les set, missa, homilia i exercici dels set diumenges de Sant Josep.

Capella del Santíssim.—A dos quarts de vuit, missa i exercici dels set diubenges de Sant Josep.

Tarda, a dos quarts de cinc, Exposició, Rosari, Trisagi cantat, acte de desagravis i plàtica.

SANT JOAN.—Misses a les sis, set, vuit, nou i onze; durant la de set punt doctrinal i en la de vuit exercici dels set diumenges de Sant Josep; a tres quarts de deu, Ofici.

Tarda, a les sis, comença el Triduo de desagravis. Exposició, Rosari, Trisagi cantat, acte de desagravis, sermó pel Dr. Joan Palau, catedràtic del Seminari, benedicció i reserva.

SANT FRANCESC.—Diumenge de Carnaval, misses a les sis, set, vuit i onze. A dos quarts de deu, ofici amb homilia.

Tarda, a dos quarts de quatre, Catecisme al Casal. A les cinc, exposició de S. D. M., rosari, trisagi, acte de desagravis i reserva.

SAGRAT COR.—A dos quarts de vuit, missa i exercici dels set diumenges de Sant Josep.

Tarda, a les sis, Exposició, exercici i sermó.

CARMEN.—Fiesta mensual de la Virgen del Carmen y primer dia del triduo de Carnaval.

A las ocho, misa de comunión general.

Horari de Misses

CATEDRAL.—Des de dos quarts de sis fins a les nov, cada mitja hora i a les 10, 11 i 12.

TRINITAT.—A dos quarts de set, dos quarts vuit, vuit, i dos quarts de nou.

A dos quarts de deu, "Missa d'infants".

SANT FRANCESC.—A les sis, set, vuit, dos quarts de deu (cantada) i onze.

SANT JOAN.—A les sis, set, vuit, nou, tres quarts de deu (cantada) i onze.

SANT PERE (Serrallo).—A dos quarts de set, i nou.

SAGRAT COR.—Cada mitja hora, de sis a nou i a les dotze.

SANT MIQUEL.—A les set, dos quarts de vuit i a les vuit.

CARME.—Cada mitja hora, de dos quarts de set a dos quarts de nou, a dos quarts de deu, a dos quarts d'onze i a dos quarts de dotze.

SANT ANTONI (Caputzins).—A les sis, set, vuit i nou.

NATZARET.—A dos quarts d'onze.

BEATERIO de S. DOMINGO.—A les vuit.

HOSPITAL.—A dos quarts de set i a les deu.

GNES, TERCIARIES (Vetlla).—A les set.

ESGLÉSIA DE LA MERCÉ.—A les sis i a dos quarts de vuit

SANTA CLARA.—A les sis, a les vuit, ofici.

Doctor S. Homedes

CONSULTORIO DE LAS ENFERMEDADES DEL APARATO DIGESTIVO, DIABETES Y SANGRE

RAYOS X
CURACIÓN DE LAS HEMORROIDES SIN OPERACIÓN

HORAS DE CONSULTA: De 10 a 1 y de 4 a 7

Rambla 14 de Abril, 42, 1.º

Tarda, a las seis, Exposición, trisagio carmelitano, ejercicio de los siete domingos de San José, visita a la Santísima Virgen, acto de desagravis al Sagrado Corazón, motete, sermón por el M. R. P. González de la Virgen del Carmen, prior de la Comunidad, reserva y besamanos.

MERCÉ.—Triduo de desagravis i funció mensual a honor de la Miraculosa.

A dos quarts de vuit, missa de comunió general.

Tarda, a les cinc, Trisagi cantat amb exposició de S. D. M., acte de desagravis i exercici a honor de la Miraculosa.

ENSENYANÇA.—Ultim dia del solemne Triduo de desagravis.

A les vuit, missa de comunió general i Exposició, a dos quarts de onze de reserva.

Tarda, a dos quarts de sis, Trisagi cantat, acte de desagravis, sermó pel Dr. D. Jaume Garcés, cant del "Miserere" i reserva solemne.

COLEGIO JESUS MARIA.—Mañana, domingo de Carnaval, misas a las 7'15 y a las 9. A las 9'30 se expondrá S. D. M. A las cuatro, Trisagi cantado y sermón por un Padre de la Compañía de Jesús, y reserva.

Lunes y martes de Carnaval, misas a las 7'15 y a las 9. A las 9'30, se expondrá S. D. M. A las 3'30 de la tarde, trisagio cantado y reserva.

MAS DE LA BOELLA.—Tots els diumenges a les nou missa.

Se vende biblioteca

contiene más de mil tomos. Obras antiguas y modernas. Hay las de Donoso Cortés, Chateaubriand, Augusto Nicolás, Hergenroether (su famosa Historia de la Iglesia: seis tomos); Bossuet, Deharbe, Massillon, Burdalú, Wissemann, Croisset, Santa Teresa J., Juan de Avila, Debreine, etc. Revistas: Sal Terre, Ibérica, Adlas, Album ultralujoso de los Papas, desde San Pedro hasta Pio X, con sus retratos y biografía.

Dirigirse al Rdo. Daniel Banús, Beneficiado de Vilallonga.

SE VENDE

casa situada en la calle Mayor de Torredembarra.

Informes en esta Administración.

ATENCIÓN!

Confíen el arreglo del vostre aparel de radi o radigramola, al Nou Laboratori radiotècnic dirigit per enginyer.

Radiotècnic unic a Tarragona

Reparació i transformació de tota mena d'aparells.

Pressupost gratis.

CASA ARBONA, "SUC. A. FORT"

Comte de Rius, 19

Torrentes de luz blanca de constancia insuperable

OSRAM

la lámpara de máxima luz

Se pide expresamente siempre lámparas Osram de gas noble y rechace por malas las lámparas de luz pobre.

Informació de Borsa

Barcelona 9 febrer 1934

Interior 4 %	69'50
Exterior 4 %	81'50
Amortitzable 5 % 1917	—
" " 1920	93,75
" " 1927	—
amb impost	88,—
Amortitzable 5 % 1927 sense impost	100,—
Accions f. c. Nord	48,—
" " M. Z. A.	42,20
" " Andalusos	14,—
" " Orense	—

DIVISES

Paris	48,65 75
Londres	37,75 85
Roma	65,10 30
Ginebra	239,25 50
Bruseles	172,40 65
Nova York	756 58
Berlin i Hamburg	293,— 45
Argentina	2,55
Florins	—

(Informació del Banc de Biscaia i del Banc Comercial de Barcelona.)

Se necesitan

señoritas para propagar artículo fácil venta. Sueldo y comisión.

Razón: Bazar X., Bajada Misericordia, 1.

L'Exposició del Nu. Documents i conclusions

"Es obra de bé, pel bon ordre de les coses i pel benestar de la família humana, destruir la idolatria de la carn."

Dr. Torras i Bages. "Culte de la Carn".

Vaig anunciar que tard o d'hora vindrien documents a les meves rjans. Alguns en tenim, pocs, però significatius. A més de les reproduccions que il·lustren l'elogi ditiràmbic eixit a la infecta revista madrilenya "Crónica" (i la lloanxa d'aquest paper eròtic, venedor de carn humana, és un gran element de judici) tenim a la vista les de la revista "Art" en el seu número 4. Davant de les proves irrecusables que són les fotografies d'algunes de les obres exposades, podem desmentir d'una manera rodona les afirmacions dels crítics que des dels diaris de dreta tiren fiadors de la rectitud de l'Exposició del Nu, i de la "bona feina i a consciència" feta pel Jurat d'Admissió. Podem regar d'una manera enèrgica i catègorica que hagi estat completada la "Declaració" del Círcol Artístic circulant arran de la nostra campanya el mes d'octubre, en la qual s'assegurava que "el conjunt de l'Exposició del Nu seria "absolutament cast" i que el Jurat d'Admissió es mostraria implacable i foragitoria del concurs no solament "el descarat", sinó que evitaria amb el màxim rigor "el refinat pervers" i la "baixa semisensualitat". Sortint fiadors i donant garantia que el tal propòsit havia estat realitzat, un dels crítics escrivia: "Pel tot de les obres exhibides que formen un conjunt absolutament digne, es veu clar que el Jurat d'Admissió ha actuat amb la màxima eficiència... Aquesta exposició representa globalment un saludable retorn a la disciplina." Tota la recensió d'aquest crític en judicar "nominativ" les produccions dels autors era de gran encomi, o de simple esment honorífic segons els mèrits dels artistes als ulls del tècnic examinador, "sense ni un mot de reserva o de censura" per cap autor, per cap obra ni per cap detall. L'altre crític, "igualmente sense ni un mot de reserva o distinció" en els seus comentaris, afirmava que "és tot molt escollit, el que hi ha en aquesta exposició, obres molt ben orientades, producció en general de seriosos esforços d'artista; el Jurat d'admissió ha fet bona feina i a consciència".

Doncs bé, amb fotografies darrunt de la taula m'han de permetre els crítics, m'ha de permetre l'entitat organitzadora i m'han de permetre els homes de recte esperit que componen el Jurat d'Admissió que els digui que l'escultura de l'aredes intitulada—i que els lectors em perdonin. On hem d'arribar per la defensa de la pudícia cristiana, si els qui estaven en situació de vindicar-la des de la frontera mateixa no ho han fet (la sal que no sala!)—amb el mot picaresc i anecdòtic "La camisa", és una obra voluptuosa i indecent. i que admetent-la ha fallat el Jurat i que no esmentant-la per al degut blasme han fallat els crítics, i que aquesta obra per si sola demostra que ha fallat el Círcol Artístic en garantir la pureza i la castedat (?) de l'Exposició.

Admeto que hi ha un nu escultòric que no sembla voluptuós ni indecent (almenys en l'accepció emprada per al mot indecent en judicar l'obra anterior; és matèria aquesta en què hi ha menys paraules que matisos de moralitat) i és el d'Enric Monjo, però aquesta enorme diferència de moralitat entre les dues estètiques, sembla que obligava els crítics de diaris de dreta a establir una deguda separació. Si totes les obres exposades haguessin estat de la discreció i correcció dintre del nu d'aquesta d'en Monjo, potser si que l'entitat organitzado-

ra podria gloriar-se d'haver fet una selecció purificadora... i podria vindicar una certa utilitat per a la seva iniciativa, sempre que no s'hagués propagat i anunciat precisament a base del reclam del Nu i sempre que no s'hagués exhibit a un lloc tan absolutament inadient com una estació ferroviària. No perdi ningú de vista que l'escàndol principal resideix en el mot "Nu", i que adhus si hagués estat la col·lecció exclusivament d'obres mestres dels museus, acatades per tothom, pel sol fet d'ésser aplegades i exhibides únicament per ésser desnús, hauria canviat de caràcter i d'intenció l'aplec, i d'una col·lecció d'obres d'art hauria devingut "ipso facto" una empresa de moralitat si més no ambigua, i problemàtica. Ambigu i sempre equivoc i problemàtic és el gènere nu, que a la vegada engloba l'art i l'obscenitat, raó per la qual els artistes sincers que es diuen enemics d'aquesta haurien defugit d'emprar, i encara pitjor, de subratllar, anunciar, propagar una paraula que compromet i complica les coses de tal manera. S'ha parlat ben a deshora, amb força improprietat, dels nus que hi ha al Vaticà. Però ¿què us sembla, quin efecte faria que a l'entrada de la famosa galeria d'art "antic" (¡que consti que de nu modern no hi ha cap!) en s'estatja l'Apol de Belvedere, la Venus de Gnido, el Laocoont, etc., un rètol digués "Exposició del Nudo"? ¿No us sembla que desseguida baixaria el nivell i el caràcter artístic i arqueològic de la col·lecció, com volent dir: aci no hi vingneu per l'art ni per l'estètica, sinó per la carn nua?

Aquesta davallada, aquesta baixa classificació es procuraria partint de la base d'obres clàssiques, en quant aquest classicisme sortís del lloc indicat pel mateix terme: la "classe", l'escola, perquè ensenyant-les no com a clàssiques sinó com a nues, hom les ensenyaria com a carnals, de la mateixa manera que seria reprobable que a dins mateix d'un museu, per exemple, el Louvre, de París, hom posés rètols, i plaques i sagetes ensenyant el camí per a trobar la Venus de Milo. Però a molt més baixíssima caverna s'arriba quan els anuncis i reclams, banderes, discs i sagetes serveixen per a guiar i conduir el públic, no ja el públic generalment estudiat o aficionat als museus, sinó a la gent del carrer, la gentada, savis i analfabets, madurs i joves i adolescents, conduint-los a la presència d'obres com l'escultura lúbrica i sicalpètica de Paredes, i molt més avall i molt i moltíssim pitjor encara, a les pintures signades Pere Daura, Carme Cortés, Josep Maria Prim, Gustave Cochet, absolutament "shocking", indecents, totes quatre, pel realisme, pel subratllat voluptuós, per l'actitud impúdica i pels detalls cínics, grollerament fisiològics de les dues primeres! El baixíssim nivell a què, amb perdó dels crítics, dels organitzadors, del jurat, etc., ha arribat l'Exposició del Nu de la Plaça de Catalunya, queda patent obrint la pàgina de fotografies que li dedica la revista "Art". Amb la sola excepció de l'escultura d'En Monjo, que pot formar casella separada, tot el reste és groller, materialista, sensual, impúdic, i en les dues reproduccions que hem assenyalat, sobretot la primera, bestial i repugnant. Tal volta una excepció podria salvar com a obra idealista digna i no incorrecta dintre del gènere i és "una" de les dues de Vila Arrufat, la composició intitulada "Istiu". Quant a la segona, intitulada "La sesta", si bé no és

culpable de cinisme i grolleria com les altres que hem dit, és evidentment pintada amb una morositat intensa, no lluny de la voluptat. Que els lectors em perdonin altra vegada, però ja veuen a quin extrem hem arribat, a haver de portar a un periòdic social una crítica de moralitat artística, havent, i deixeu-m'ho dir nuament, d'ensenyar o de recordar el seu ofici als crítics d'art de diaris defensors de principis morals. El Dr. Torras i Bages, que al davant de la pastoral "Culte de la Carn", sembla que s'excusi perquè "als seus predecessors en les càtedres episcopals dels honestíssims pobles de Catalunya mai los hauria acudir tenir que parlar en defensa de la castedat". ¿què diria en veure que s'ha arribat a un extrem tal d'insensibilitat o d'indiferència que s'ha fet necessari tornar a ensenyar altra vegada als qui n'han perdut la consciència o el sentit: "això és bo, això és dolent", tal com s'ensenyava a les criatures?

Però el cas d'En Vila Arrufat, ad-huc representant en comparança amb altres concurrents a l'Exposició del Nu una evident dignitat, constitueix des del punt d'albir d'una crítica de dreta una nota dolorosa. Si la sal dels crítics no hagués estat enfadada haurien expressat el sentiment i la trista sorpresa davant del cas d'un artista cristià que tan belles i selectes obres ha donat a la iconografia religiosa moderníssima de Catalunya que, oblidant-se d'aquesta aureòla, d'aquesta unció que revesteix als qui han passat llargues hores i setmanes en la piadosa tasca de pintar la Madona i els sants, davalla al soterrani del Nu preparant-s'hi llargament i minuciosament, tal volta amb més delectança que en la pintura cristiana, aconseguint l'esquerada victòria d'una popularitat ben poc envejable obtinguda en el setmanari escandalosament pornogràfic "Crónica". Aquesta deserció, o, si no voleu tant, aquesta aventura perillosa d'un artista cristià, ¿no hauria d'ésser fraternalment advertida i plorada pels crítics cristians de la premsa cristiana?

El discurs inaugural del president del Círcol Artístic, que, prologat per una mena d'autointerview inútilment defensiva, publica "Mercurio" núm. 714-715 (28, 1, 33-1, 1, 34) en tres llocs diferents parla de pureza, obsessió que traïx el problema de consciència que el nu planteja als artistes i als expositors, problema psicològic i moral del qual com més en parlen més es delaten i menys el resolen. "La forma humana, vista al través de la forma artística, sólo puede ser "un exponente de pureza". "En esta exposición encontraréis manifestaciones de belleza vista por la mirada "y la pureza artística", i al final una greu declaració encara de més significació i transcendència: "Hoy, con motivo de nuestro certamen, "arrancamos de la pureza del desruido los arcaicos prejuicios que hasta ahora se le han opuesto".

Ja vaig dir en un dels primers articles que hi havia una qüestió prèvia a aclarir, i és el valor que les paraules "castedat" i "pureza" tenen per als dirigents del Círcol Artístic, per als vocals del Jurat

Foc, robatori i atracament

NOVA MODALITAT D'ASSEGURANÇA COMBINADA AMB UNA SOLA POLIÇA

Amb 9'40 Ptes. A L'ANY POT ASSEGURAR-SE:

4.000 ptes. de mobles, miralls, cristalleria, rellotges, objectes de plata, robes, llibres, provisions de casa, efectes de cuina, etc., etc.

400 ptes. de joies.

40 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banc o valors.

INCLUITS ELS IMPOSTOS

Amb 19'95 Ptes. a l'any:

10.000 ptes. de mobles, miralls, plata, etc., etc.

1.000 ptes. en joies.

100 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banc o valors.

INCLUITS ELS IMPOSTOS

Amb 59'05 Ptes

25.000 ptes. en mobles, miralls, objecte de plata, etc., etc.

4.500 ptes. en joies.

250 ptes. en metàl·lic, bitllets de Banco o valors.

INCLUITS ELS IMPOSTOS

ASSEGURANÇA MODERNA QUE OFEREIX

LA PREVISIÓN NACIONAL

(filial de LA CATALANA)

Comissionat principal a la Prov. de Tarragona

S. VALLVÉ - S. Miquel, 21

d'Admissió, i el valor de les mateixes paraules "castedat" i "pureza" segons la disciplina humana que fa d'aquestes dues idees dues virtuts pràctiques: la moral cristiana. Vet aci que el president del Círcol Artístic oposa i contraposa en els diversos documents, des de la primera convocatòria fins al discurs d'inauguració, la "pureza" a's "prejudicis arcaics". La pureza és un concepte pertanyent a la moral, i el parlar de "prejudicis" afecta també l'èsser de la moral. Són els moralistes, és clar, els que hi tenen a dir, l'entitat artística organitzadora en quant obre la boca pronunciant les paraules "moral", "pureza", "castedat", comet una invasió de funcions. Es fica en terreny filosòfic i moral, se surt de l'estètica pura. No és pas el Círcol Artístic jutge competent en matèries de moral. Una cosa és el judici artístic, altra cosa el judici moral. El judici implícit de moralitat sobreentès en els judicis estètics és el que demanem als crítics d'art que pertanyen a la nostra confessió, de manera que a un artista cristià li podriem consentir que ens parlés de pureza, perquè com a cristià que és obligació té de conèixer-la, procticar-la i sentir-la, i aquest fou el cas d'En Joan Llimona. Però el president del Círcol Artístic, la

GRANDES y PEQUEÑOS
¿Os purgais ya con
Laxofrutina?
Es un delicioso azúcar de frutas.
LABORATORIOS ORNOSA
REUS

pureza i la castedat que invoca no pot referir-les a la moral cristiana, única aci coneguda, ensenyada inveteradament practicada i arrejada, tota vegada que amenaça, denuncia i ataca uns certs "atàvics prejudicis". Aquests "atàvics prejudicis", que reiteradament el Círcol Artístic vol arrencar i es vana d'haver arrencat, no poden ésser altra cosa que la moral cristiana. I per això des del primer moment ens hem aixecat nosaltres en pro de la moral cristiana i de la pureza cristiana contra l'Exposició del Nu, contra la seva literatura i contra la seva finalitat.

Per això denunciem com a agressives no contra la pureza equivocada i arbitrària que pugui concebre el Círcol Artístic, sinó agressives contra la pureza cristiana, les obres que hem esmentat, singularment estridents i escandaloses entre els pocs documents que hem vist de l'Exposició del Nu. Diuen que es van presentar 235 obres, i la severitat del Jurat està en el fet d'haver-les refusat en gran majoria, seleccionant-ne només 80. ¿Què tal serien les refusades, si les admeses són en proporció tan censurables? A més que responsabilitat feixuga hi ha per part del Círcol Artístic a haver estimulat amb l'esquer del certamen i dels premis tan gran producció de nus. Aquests 150 nus refusats, existeixen, i aniran omplint salons i exposicions i acabant d'empastifar l'atmosfera. Això si no s'empesquen els refusats organitzant un Saló del Nu Independent!

R. RUCABADO

(Continuarà)

(De "Catalunya Social").

Una señal de alarma

es ver a un hijo triste, pálido y sin ganas de comer. El peligro que le acecha es la palidez, la anemia y el raquitismo. Para cerrar la entrada en el organismo a esas temibles enfermedades, la Academia de Medicina tiene aprobado, por su indudable eficacia, el potente generador de fuerzas

HIPOFOSFITOS SALUD

Estimula el apetito, aumenta la vitalidad y favorece el crecimiento. La transformación se opera en pocas semanas y es un reconstituyente que puede emplearse en todas las épocas del año. No se vende a granel.

LAXANTE SALUD
El más eficaz contra el estreñimiento y la bilis.
Pídase en farmacias.

LA RDA. MADRE

Luisa de la Providencia, Rubio Romero

CONSILIARIA DE LA CONGREGACION DE HNAS. CARMELITAS TERCARIAS DESCALZAS

Falleció anoche, a los 56 años de edad, habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

(R. I. P.)

Sus desconsolados: Rdma. M. General, Madres del Consejo y demás Comunidad de Hnas. Carmelitas Terciarias Descalzas; hermanas Margarita y Benita; hermana política, sobrinos y demás parientes, al participar a sus amigos y conocidos tan irreparable pérdida, les ruegan la tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir a los funerales que se celebrarán "corpore insepulto" hoy, a las diez y media en el oratorio del Colegio y al entierro que tendrá lugar esta tarde, a las tres y media, para conducir el cadáver de la calle de la Unión, 41, a la iglesia parroquial de San Juan Bautista y de allí a su última morada.

Tarragona, 10 de Febrero de 1934

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

El Emmo. señor Cardenal Arzobispo se ha dignado conceder indulgencias en la forma acostumbrada.

GACETILLA

ANIVERSARIO

El próximo lunes, con motivo de ser el aniversario de la coronación del Santo Padre, se celebrará en la iglesia del Sagrado Corazón, comunión general. Asimismo, la función de la tarde revestirá extraordinaria solemnidad por el mismo motivo.

INTENTO DE ATRACO

Una distinguida dama, al salir ayer de la iglesia de las Carmelitas, se vió desagradablemente sorprendida por un sujeto que intentó robarla.

Ante los gritos de "ladrones" que profirió la señora, el atracador huyó sin que la gente que había acudido al lugar del suceso lograra detenerle.

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT ha d'esser la joia dels vostres fills. Acostumeu-los en la infantesa a l'estalvi quotidià.

EN LA AUDIENCIA

En la Audiencia se vió la causa contra el alcalde de Alfara y tres vecinos más, autores de la agresión contra el médico del pueblo, que resultó muerto de una perdigonada en la cabeza. Fueron condenados los cuatro procesados a catorce años de prisión.

EN LA COMISARIA DELEGADA

El comisario delegado de orden público, señor Pujol y Font, dijo a los periodistas que se felicitaba de que las fiestas del Carnaval transcurriesen sin incidentes. Agregó que esperaba que la manifestación que se preparaba para el miércoles de ceniza, con motivo del final de las fiestas de estos días, se desarrollara dentro de los cauces de la corrección.

BANQUETE POLITICO

Esta noche, a las nueve y media, tendrá lugar en el Hotel Nacional, el banquete que dedica Lliga Catalana a los diputados, concejales e interventores de las últimas elecciones.

DETENIDO POR ROBO

La guardia civil ha detenido a varios individuos autores del robo de un establecimiento de Valls, incautándose de parte de los géneros robados.

Cooperativa Eléctrica

Apodaca, 6

FORES D'OFICINA:

de 11'30 a 12'30 i de 4 a 7

Serán ateses quantes observacions siguin fetes pels socis i simpatitzants

ADORACIO NOCTURNA. — TRITU DE DESAGRAVIS.

Els tres torns de la Secció d'aquesta ciutat tindran vetlla ordinària avui, demà i dilluns, a l'església del Seminari. Avui, la celebrará el torn de Nostra Senyora del Carme; demà, el Corpus Chris-

ti i el dilluns, el Sangnis Christi. Serán a intenció de donya Maria del Pilar Nouvilas de Balle, donya Filomena Rovira i donya Montserrat Serra de Ventosa, respectivament.

La nit del dimarts al dimecres de Cendra, hi haurà vetlla general.

CABALGATA MUNICIPAL?

La fábrica Ribas va a servir para todo. Los liquidadores del Banco Comercial proporcionaron, eso sí, a muy buen precio, esta alhaja a la ciudad, que sirve lo mismo para un barrido que para un pegado. Nos dijeron que reúne espléndidas condiciones para instalar un grupo escolar, pero esto aparte, parece que estos días sirve para montar la cabalgata que algunos descendientes del "Nin tranquil" organizar para honra y gloria de la ciudad y la cultura de Tarragona. Con ella el señor alcalde se da el gusto de continuar la mascaraca, que organizó en la primera sesión municipal.

No le alabamos el gusto. Esto, ni el alcalde de Gratallops!

Una Guardiola de la CAIXA D'ESTALVI DE LA GENERALITAT pot ésser el seu ajut per a seguir estudis o per muntar un negoci; si es una nena, pot ésser el seu dot.

VAGO

En la noche de ayer ingresó en el Asilo de San José el menor Carmelo Osés Martínez, de 17 años, natural de Pamplona.

Augusto Ferrer

COMPRA - VENTA

Administración de fincas

DESPACHO: en la calle

CARRETERA

SARAGONA

TARRAGONA

Teléfono 422

DIU SOCIEDAD

Recibidos los Santos Sacramentos, tras corta y traidora enfermedad, falleció anoche la Rda. Madre Luisa de la Providencia, en el mundo doña Luisa Rubio Romero. Tenía actualmente, además del cargo de superiora del Colegio de la calle de la Unión, el de Consiliaria del Consejo directivo de la Congregación de Hnas. Terciarias de la B. V. M. del Carmen.

Entre los varios cargos que desempeñó merece destacarse su acertada actuación en el desenvolvimiento de la Congregación en América, donde ejerció el de delegado del Consejo General en las naciones sudamericanas.

Con sus admirables dotes y sus virtudes, se había conquistado generales simpatías en cuantos la habían tratado y gozaba en la Congregación, por el hábil desempeño de los cargos que los superiores la habían confiado, de universal estima.

Reciban la Rdma. Madre General, el Consejo, la Comunidad, las Hnas. todas de la referida Congregación, la expresión de nuestro pésame muy sentido y rueguen nuestros lectores por el descanso eterno del alma de la finada.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8 al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

Farmacia Dige

ANÁLISIS-ESPECÍFICOS

nacionales y extranjeros

Agua mineral - Sueros - Vacunas -

Inyectables - Ortopedia

Mayor 40 - Teléfono 442

tables aquelles aigües a prec dels habitants d'aquells encontorns (11 Reg. II, 19-22).

Muntats altra vegada als automòbils i passant per entre mig de verdors arribarem a Jericó moderna (avui Er-Riha) aon els P. P. Franciscans hi han construït una capella sota l'invocació del "Bon Pastor". Encara que la major part dels seus habitants són miserables musulmans, no obstant s'hi han instal·lat recentment alguns hotels de regular confort.

Passarem després a veure les ruïnes de la Jericó romana, que tant embellí Herodes el Gran. Fou a les portes d'aquesta ciutat que Jesús hi guari un cec de naixement (Lluc, XVIII, 35-43); i fou dins la ciutat que beneí la casa de Zaqueu (Lluc, XIX, 1-70).

A la banda N. O. s'aixeca la "Muntanya de la Quarantena", essent en el punt on ara hi està emplaçat un monestir grec, que la tradició hi localitza el dejuni i les tentacions de Jesús abans de començar la seva vida pública (Mt. IV, 1-11).

DE JERICÓ A JERUSALEM

El temps apremiava per a retornar a la ciutat santa puix calia detenir-nos per breus moments al menys en els llocs més interessants de la ruta, per no haver-ho pogut fer quan hi passàrem de bon matí.

Emprenent, doncs, els automòbils ràpida carrera, no paràrem fins a deixar-nos en front de l'antic convent de Cauxiba, que esta situat a la vessant d'una muntanya, com si pengés d'un roquer, a la falçó d'un niu d'ocells.

Més endavant es troba, a dreta de la carretera el Khan Hattrur o del Bon Samarità, especie de posada, aon la tradició hi localitza l'hosteria en que el bon Samarità hi deixà l'home ferit pels lladres,

hi tinc posades les meves complacències". Allí, doncs, ens dirigirem, trobant-hi ja un Germà Franciscà, qui durant la nostra tardança en fer-hi cap, s'havia entretingut en pescar una vintena de musclos, dels quals ens féu ofrena, i nosaltres agrairem, present-los com bell record d'aquell indret.

Recentment els religiosos Franciscans hi han bastit allí un temple molt elegant i adient per a celebrar-hi la Santa Missa, ço que féu el nostre Director espiritual, qui abans de la Comunió esmentada en la plàtica els grans i pietosos records que allí es suscitaven en el nostre esperit, ben aptes per a enfervoritzar el cor que anava a unir-se amb l'Anyell immaculat, que allí hi vulgué simbolitzar en la pròpia cerimònia aquell acte del Baptisme, que ens fa també a nosaltres fills de Déu i hereus de la glòria, i quals promeses després ratificarem. Verament resultà un acte emocionant la celebració de la Missa a ple camp, veient córrer davant les aigües del riu sagrat, entre la verdor dels arbres i canyars de les seves riberes, i sota aquell mateix cel que un dia s'obri per a manifestar-hi la seva glòria.

EXCURSIO A LA TRANJORDANIA

Finida aquella pietosa cerimònia, ens assentarem a l'ombra d'aquells canyars, i allí mateix despatxarem el desdèjuni, del que en fèrem participar a uns beduïns que se'ns havien atansat en aquell lloc; i fou amb aquests últims que pactarem una excursió, extra-programa, a la Transjordania, per veure, deien alguns pelegrins, si a l'altra part de riu hi trobarem aquella horrorosa calor, de que ens parlaven.

No tots els pelegrins es decidiren, no pas per manca de ganes, sinó per sobra de temor, puix el Jordà, que de si és ja un dels rius més ràpids del món, en aquell indret és força impetuós, i es recomana molta prudència als qui el vulguin navegar.

Deportivas

Fut-bol

F. C. CATALUNYA, DE VILANOVA
CONTRA EL GIMNASTIC PER A
DEMA

Ens visiten demà els vilanovins que aplegats sota el nom de Catalunya F. C., han fet que el futbol continués existint a Vilanova, quan semblava ja segura la seva desaparició.

Equip mancat d'acurada tècnica, però amb voluntat enorme i sempre amb ganes d'actuar, no cal dir que les partides que juga l'onze vilanoví són d'aquelles que aporten emoció.

L'equip que el Gimnàstic acararà al bàndol forà, serà el que ahir anunciarem, amb l'inclusió d'en Pamplona a la porta, i Gómez-Perona a l'ala esquerra de l'atac.

La partida començarà a les 3'15 de la tarda.

DEL CONCURS COMARCAL, PARTIDES PER A DEMA

Corresponent a aquest Concurs es jugaran demà les següents partides:

Reserva del Gimnàstic - Reserva del Reus, a les onze del matí, àrbitre Calabuig.

Constantí F. C. - Vilaseca F. C., a les tres de la tarda, àrbitre Ferrater.

A. Alumnes - Venus F. C., a les tres de la tarda, àrbitre, Torres.

Regna força espectacular amb visites a la partida que disputaran els reserves del Reus Deportiu i del Gimnàstic a l'estadi local, a les onze del matí puix que si venen els tarragonins, pot dir-se tindran ja gairebé segur el primer lloc del torneig.

Basket-ball

LA JORNADA DE DEMA

La jornada de demà diumenge, assenyalada els encontres següents:

A les nou del matí: Institut - E. Treball A. i Fejocistes - Nosaltrés Sols!

A les deu del matí: E. Comerç - E. Comerç B; E. Treball B - Club Tarraco i Penya Junior - Penya Esportiva.

D'aquests encontres però, no es celebrarà l'assenyalat entre l'Institut i l'Escola Treball A, per quan el primer es baixa del orneig.

Sección marítima

MOVIMIENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor inglés "Pacheco", procedente de Palamós, con carga general.

Vapor inglés "Ravens Point", procedente de Barcelona, con carga general.

Pallebot español "Pedro", procedente de Palma, con carga general.

Vapor español "La Guardia", procedente de Marsella, con carga general.

Laud español "Vicentica", procedente de Castellón, en lastre.

Salidas

Vapor inglés "Pacheco", con carga general para Valencia.

Vapor español "Aldecoa", con carga de tránsito para Valencia.

Pallebot español "Pedro", con carga general para Palma y Barcelona.

Balandra española "Rubi", con pirita para Cartagena.

Vapor alemán "Ajax", con carga general para Valencia.

Vapor español "La Guardia", con carga de tránsito para Barcelona.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Conde de Zubieta", descargando carbón.

Vapor español "Rola", descargando carbón.

Laud español "Vicentica", descargando.

Laud español "Verge del Remei", no efectúa operación.

Conferencias telegráficas

EL TRIBUNAL DE GARANTIAS

Madrid, 9. - Se ha celebrado en el Palacio de Justicia la tercera de las sesiones plenarias del Tribunal de Garantías Constitucionales, presidiendo el señor Albornoz.

Continuó la discusión del articulado del anteproyecto del reglamento de régimen interior.

Después de amplio debate se aprobó la parte referente a la constitución de las secciones del Tribunal.

Se acordó la formación de tres secciones, compuestas de cinco vocales, comprendiendo el presidente.

Estas secciones funcionarán normalmente, excepto en la época de verano, que solamente actuará una sección elegida a turno entre las tres.

Los vocales de las secciones serán elegidos por urno entre todos los que componen el Tribunal.

Se acordó que el cargo de vocal del Tribunal de Garantías, sea incompatible con cualquier otro o actividad de carácter público o privado y que el cargo de vocal propietario sea incompatible con el ejercicio de la abogacía. Los vocales suplentes no quedarán privados de este derecho, y únicamente se les incapacitará para informar ante el Tribunal de Garantías y

Amarrados

Vapor español "Antonio de Sastregui".

Vapor español "Andalucía".

Vapor español "Tordera".

Vapor español "Cabo Cullera".

Vapor español "Cabo Peñas".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor italiano "Puccini", procedente de Barcelona.

Vapor alemán "Málaga".

Vapor español "Ciutat de Tarragona".

PARTE METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones entre Islandia y Noruega, Finlandia; altas sobre Francia; probable todo el litoral buen tiempo de poca nubosidad.

para tomar parte en las deliberaciones cuando se trate de juzgar al presidente y magistrados del Tribunal Supremo, así como al Fiscal de la República.

A las dos de la tarde, se levantó la sesión, acordándose que la próxima se celebre el jueves.

MANIFESTACIONES DEL SEÑOR ALBORNOZ

El presidente del Tribunal de Garantías, señor Albornoz, recibió hoy a los periodistas, diciéndoles que en el seno del tribunal había producido contrariedad el tono en que se desenvolvió el debate planteado ayer en el Parlamento, al tratarse de la cesión del Palacio del Senado para dependencia de dicho alto organismo. Esperábamos — agregó — que en el mes de septiembre se nos facilitaría este local, resultando ahora que la Cámara, en tono despectivo, se niega a concederlo, sin tener en cuenta que el Tribunal de Garantías es el que sustituye en sus funciones a la Alta Cámara. Agregó que algunos vocales propusieron que mientras no se concediera local decoroso no debía actuarse, poniéndolo en conocimiento del país, para que él juzgase a todos. Pero, afortunadamente, hemos pensado que debemos desenvolvernos con arreglo a los medios que tenemos. Por ello, vamos a resolver los recursos de inconstitucionalidad, que por ser resoluciones pertenecientes a la competencia del pleno, no hace necesario a que aguardemos a que estén constituidas las secciones.

Los periodistas preguntaron al señor Albornoz qué pensaba en concreto, contestando que es el Gobierno quien tiene que pensar, pues el tribunal de Garantías no tiene facultades para ello.

Agregó el señor Albornoz, que ya se había convocado un concurso cuando era presidente del Consejo el señor Martínez Barrio. Creo que no podría resolverse con gran rapidez. Nosotros — dijo — recobramos nuestra actividad, utilizando los medios que disponemos.

Otra cosa que me interesa hacer constar, es que el palacio del Senado no necesita de realización de

obras para la instalación del Tribunal de Garantías, aparte de que la necesidad de que existan treinta salas no hemos sido nosotros los que la hemos establecido. El edificio es lo suficiente capaz para que todos hubiéramos desarrollado nuestras actividades, sin necesidad de realizar aquéllas.

ACTITUD DE LOS CAMAREROS

En la madrugada se reunió en la Casa del Pueblo el Comité de huelga de camareros, procediendo a estudiar la fórmula ministerial que publicamos en la asección "El día en los Ministerios".

Asistieron todos los elementos que integran los comités, tanto de la U. G. T. como de la C. N. T.

Al terminar la reunión, los componentes de la misma se mostraron reservados, limitándose a decir que tenían buena impresión con respecto a la aceptación del laudo ministerial, si éste viene suficientemente garantizado.

Se ha convocado asamblea para la próxima madrugada, con el fin de decidir.

Los camareros que fueron detenidos han sido puestos a disposición del Juzgado.

LA PROHIBICION DE LA PROPAGANDA POR RADIO

Parece ser que el acuerdo tomado por el Consejo de ministros prohibiendo la propaganda por radio en los actos políticos y sociales ha causado gran impresión entre los elementos republicanos de izquierda y socialistas.

El señor de los Ríos, hablando de este asunto, dijo que el Gobierno ha cometido un acto de verdadera torpeza. El acuerdo — agregó — ha podido tomarse a partir del próximo lunes, permitiendo que el discurso del señor Azaña fuera radiado. No hay que olvidar que se trata de un ex presidente del Consejo, que no abusa ni casi usa de estas propagandas, y que es muy necesario hoy para todos los sectores republicanos conocer el criterio de personalidad tan relevante.

El señor Largo Caballero, comentando el mismo asunto se limitó a

decir. — Indudablemente el gobierno no está laborando en beneficio nuestro.

El señor Gordón Ordax se expresó en análogos términos.

BARBARO ATENTADO E INCIDENTES POR LA VENTA DE "F. E."

Con motivo de haberse publicado hoy el semanario "F. E.", hubo algunos incidentes callejeros. Por la mañana, el estudiante de Medicina, Matías Montero Rodríguez, de 20 años, con otros, vendía dicho periódico. Al llegar a la calle de Quintana se despidió de sus compañeros, dirigiéndose a su domicilio. Al pasar por la calle de Mendizábal, dos individuos le hicieron unos disparos por la espalda, huyendo. Parte del público persiguió a los agresores, deteniendo a uno de ellos, que dijo llamarse Francisco Tello Cortijada, de oficio tallista, afiliado a las juventudes socialistas.

El estudiante, al llegar a la casa de socorro era cadáver. Presentaba cinco balazos, pues el que disparó, además del primer tiro hizo cuatro disparos sobre la víctima cuando ésta había caído al suelo.

También en la plaza de Santa Bárbara hubo una colisión entre vendedores de dicho semanario y elementos extremistas, cambiándose palos y bofetadas. Resultó herido leve Alfonso Romeo, que pasaba por aquel lugar.

ORDEN SOBRE LA RADIACION DE ACTOS PUBLICOS

La orden facilitada en Gobernación, relativa a la emisión de actos políticos por radio, dice así:

"Necesidades de orden público anejas a las que existieron en el período electoral pasado, indican la conveniencia de mantener el espíritu de la disposición dictada por la Presidencia del Consejo el 9 de noviembre de 1933 sobre utilización de los medios de radiodifusión.

A este fin se dispone:

Primero. Que mientras dure el estado de prevención no se permitirá ninguna emisión por radio que tenga como finalidad la propaganda política y social.

Segundo. De manera expresa se prohíbe toda clase de anuncios, asambleas, reuniones y la misma transmisión o retransmisión de conferencias, discursos, mítines, reuniones de cualquier índole.

166

Pelegrinatge a Roma i Terra Santa

Una primera barca fou la que s'emportà als més decidits, que en arribar a l'altra banda trobaren un beduí armat d'una carabina, ço que esbalai a alguns dels nostres, que ignoraven ésser costum molt freqüent entre els habitants de la Transjordània. Ben prompte s'esvai tot temor quan vegeren que se'ns oferí com cicerone per a conduir-nos a visitar el lloc on se suposa hi acamparen els israelites abans de passar el Jordà, essent moltes les ruïnes d'edificis antics que allí es mostren.

Després ens arribarem a les interessants excavacions de Teleilat Ghassoul, que amb gran èxit estan portant a cap els PP. Jesuïtes del Pontifici Institut Bíblic. Sobre aquell terreny poguérem fer-nos idea de la transcendència d'aquell lloc, puix les troballes de ceràmica, els sílexs, objectes d'alabastre, nacre, pintures murals, etc., revelen que l'antiguitat d'aquelles construccions es remunten a 3.000 anys abans de l'era cristiana, no essent pocs els crítics moderns que hi assenyalen allí l'emplaçament de les ciutats de Sodoma i Gomorra.

Retornats a la vora del riu, aquell bon beduí també ens vulgué obsequiar amb objectes antics que ell va recullint, sense donar-li l'importància que tenen; però fou més tard que mostrà encara més per a nosaltres el seu bon cor i generosa voluntat. En acomiadar-nos a la vora del riu, vulguérem remercier-li els seus excel·lents serveis amb l'acostumat "baksis", però renuncià generosament al mateix, dient-nos que en tenia prou amb la satisfacció d'haver-nos estat útil; i després no ens vulgué deixar de vista, fins a tant que haguéssim arribat a l'altra banda del Jordà. S'esdevingué, però, que la corrent impetuosa del riu menà la nostra barca a un remolí d'aigua, on per sobrepuig hi havia fet cap el ramatge d'un arbre caigut des de la pròpia ribera; i allí va fer cap la nostra barca, sense que els dos barquers poguessin sortir-ne amb tots els seus esforços; moments d'an-

Pelegrinatge a Roma i Terra Santa

167

goixa no'n mancaren, i sols la ferma confiança en el bon Déu, que tant ens havia afavorit durant tot el viatge, pogué aguantar la nostra serenitat. I fou aleshores que aquell bon beduí, menyspreuant tot perill, es tirà immediatament al riu, s'atancà nandant a la nostra barca, i allí amb aigua fins al coll anà desentortel·ligant les ràmes que la detenien en mig de la corrent impetuosa, llurant-nos d'aquell perill també desinteressadament, puix ni aleshores vulgué acceptar propina, com mostra del nostre agraïment.

Des de l'altra banda del riu, i quan ens trobàvem ja reunits amb els altres pelegrins, no pararem de palesar-li, aixecant els braços, la gratitud, corresponent ell amb igual actitud, fins a tant que pujàrem als automòbils per a continuar la ruta que teníem assenyalada aquell dia.

JERICÓ

Tres són les ciutats que porten aquest nom, situades en una verdejant planura: la Jericó cananea, que conquistà Josué, la Jericó de l'època romana, i la Jericó moderna. A la primera ens dirigirem per tal de contemplar les restes dels murs d'aquella antiquíssima ciutat, que caiguéren miraculosament al so de les trompetes dels sacerdots. Assaguts sobre les mateixes ruïnes hi llegirem els capítols IV, V i VI, del llibre de Josué, localisant-hi aquells meravellosos episodis. Les modernes excavacions i recerques que hi han fet les comissions tècniques, han confirmat l'època en que la Bíblia assenyalava aquells esdeveniments.

Quasi tocant a les ruïnes hi ha la Fontana d'Eliseu, quals aigües abundants i fresques ens serviren per a aliviar-nos dels raigs del sol que implacables es deixaven caure sobre les nostres testes a les onze i mitja d'aquell matí. El nom d'Eliseu prové del miracle que realitzà el profeta fent po-